ואימא שנה — שצריכה למלאות, דפעמים יהיה שלש מאות חמשים ושלשה, ופעמים שלש מאות חמשים וארבעה, ופעמים שלש מאות חמשים וחמשה. **מי מנינן** — שנה לימים? הכא כתיב "עד מלאת ימי" — חדש הוא דמנינן לימים, ומשום הכי אמרינן דבשלשים של חדש איירי קרא. אבל לא לשנה, שאין מונין לה לימים אלא לחדשים.

ואימא שנה — דיש שנים מלאים ומרובים בימים — כשהחדשים מלאים, ויש פחותין — כשהם חסרים. **שנים** מי מונין לימים — בתמיה. (ושיטה הוא וכו') חדשים אתה מחשב לשנים, וכשהן מעברין — מוסיפין חדש ולא ימים, עשרים או חמשה עשר. והכא כתיב "עד מלאת הימים" — הלכך ודאי בחדש מיירי.

משנה **אמר הריני נזיר אחת קטנה** — לא תהא פחותה משלשים יום. ואפילו אמר "הריני נזיר יום אחד" — הרי זה נזיר שלשים יום, לפי שאין נזירות פחותה משלשים. או שאמר "הריני נזיר אחת גדולה", אפילו אמר שתהא גדולה מכאן ועד סוף העולם — הרי זה אינו נזיר אלא שלשים יום, כדאמר בגמרא, דאי אמר הכי — משמע דאמר: אריכא עליה הדא נזירות דשלשים כמכאן עד סוף העולם. **גמרא** **אם יש מהלך עד אותו מקום פחות משלשים יום הרי זה נזיר שלשים יום** — דלעולם אין נזירות פחות משלשים. ואם יש משם עד מקום פלוני יותר ממהלך שלשים יום, כגון ארבעים יום או חמשים יום — הרי זה נזיר כמנין הימים, דהוי כמאן דאמר "הריני נזיר עד ארבעים יום או עד חמשים". **ואמאי אימא הכא נמי** — כי אמר "מיכן ועד מקום פלוני", דמשמע כמאן דאמר: אריכא לי הדא מילתא דנזירות דשלשים יום כמהלך חמשים דמכאן ועד מקום פלוני! **אמר רבא** — התם ליכא למימר הכי, דכשהחזיק בדרך כבר עסקינן. דהואיל והחזיק בדרך, וקאמר "מכאן ועד מקום פלוני" — מוכח מילתא דאדעתא דליהוי נזיר כל זמן שיהא בדרך קאמר. ועוד, כיון דהחזיק בדרך, ליכא למימר דאריכא ליה מילתא כמכאן ועד מקום פלוני, דהא חזינן דלא אריכא ליה דרך, דהחזיק בדרך כבר. וקפריך אמתניתין גופא ד"מכאן ועד מקום פלוני" — ולהוי כל פרסה ופרסה חד נזירות! דדלמא האי דקאמר "מכאן ועד מקום פלוני" — כל מנין פרסאות מכאן ועד מקום פלוני קבל עליו נזירות של שלשים, ויהא מגלח בסוף כל שלשים ויביא שלשה בהמות, ואי הוה עד התם מאה פרסאות ליהוי נזיר מאה נזירות! **וליהוי כל אוונא ואוונא** — דאיכא ממקום פלוני עד כאן, כאילו קבל עליה חדא נזירות לכל אוונא; דאי הוו עשרים אוונות — ליחייב בכל עשרים של שלשים שלשים! דמילתא דעבידא היא דמנו אינשי אוני, "כמה אוונות יש מכאן ועד מקום פלוני", דבכל מקום מנו אוני = מחוז של ברך, שכולן תלויין לברך, ולשם השר תדיר, ולשם פורעין המס. ואוונא — לועזין בני אדם קונטרד"א, וכמו "תאנת שילה" (יהושע טז), וכמו "תאנת מי ישיבנה" (ירמיה ב). **מי לא תנן** — בבי האי גוונא. **הריני נזיר כעפר הארץ וכשיער ראשי הרי נזיר לעולם** — ומגלח אחת לשלשים יום, דמשמע דאמר: הרי עלי נזירות כמנין שיער ראשי. **כל מילתא דאית ביה קיצותא** — כגון "מכאן עד מקום פלוני" לא קתני, דליהוי כמאן דמקבל עליה נזירות שיהא מגלח בסוף כל שלשים ושלשים, אלא כמאן דמקבל עליה חדא נזירות אריכתא עד מקום פלוני. **והתניא** — דמסייע: "הריני נזיר כל ימי חיי" וכו', [ואם] אמר "הריני נזיר עד מאה שנה" או "עד אלף שנים" — אין זה נזיר עולם שיהא מגלח בסוף השלשים. **אלא נזיר לעולם** — דבחדא נזירות אריכתא דמי, ואינו מותר בתגלחת כל ימיו. אבל היכא דלית ביה קיצותא, כגון "בשיער ראשי" ו"בחול הים", דאין לדבר קיצבה, איכא למימר דלהכי אמר הכי — דנזירות הרבה קבל עליו במנין שיער ראשו, והוא מגלח אחת לשלשים יום. **רבה אמר שאני שערות הואיל ומובדלות זו מזו** — איכא למימר דלמנין שערות קיבל עליו נזירות הרבה, ולכך מגלח אחת לשלשים. אבל אוונא ופרסי ליכא למימר הכי, דהא ליתנהו מובדלות זו מזו, דסדנא דארעא חד הוא, איכא למימר: חד נזירות אריכתא קיבל עליו כשיעור הימים שמיכן עד מקום פלוני. **נבי יומי נמי** — כי אמר "במכאן עד מקום פלוני", אימא נמי כמנין הימים קיבל עליו נזירות של שלשים, דהא יומי מיפסקי מהדדי, כדכתיב "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד"! **התם** — דכתיב קרא "יום אחד" לאו משום דאיפסקו שהוא יום אחד — דקיימא לן דליליא ויממא חד הוא, שהלילה הולכת אחר היום, ולעולם לא מיפסקי מהדדי. ומשום הכי ליכא למימר כדאמרינן, אלא חדא נזירות אריכתא כמיכן ועד מקום פלוני קיבל עליו. **רבא אמר למה לך לאקשויי כולי האי שאני התם** — טעמא מאי אמר כמאן דאמר "אריכא לי מילתא מיכן ועד סוף העולם", ואינו נזיר אלא שלשים — דהא קאמר "אחת", דמשמע חדא נזירות היא בלבד הוא דקאמר, והואיל דקאמר חדא — לא אפשר דלא אמרינן דהכי משמע האי דקאמר "מיכן ועד סוף העולם". אבל היכא דקאמר "מיכן ועד מקום פלוני" ולא אמר "אחת" — לא אפשר דאמינא לך דקביל עילויה בציר דמהלך הימים דאיכא מאותו מקום עד אותו מקום פלוני. **משנה** **אמר הריני נזיר ויום אחד** — נזיר שתי נזירות. דכיון דאמר "הריני נזיר" — חיילא עליה נזירות ראשונה, וכי הדר ואמר "יום אחד" או "שעה אחת" או "אחת ומחצה שבנזירות" — חיילא עליה נזירות שניה וחייב שתים, דקאמר "ועוד מחצה". דכי אמר "הריני נזיר אחת" חל עליו נזירות אחת, וכי חזר ואמר "ומחצה" חל עליו נזירות שניה. אבל אם אמר "הריני נזיר שלשים ואחד" או "שלשים ושתים", כיון שפירש — אינו נזיר שתים, אלא כמנין הימים שקבל עליו. **גמרא** **למה לי למיתנא כל הני** — דמחייב בה בנזירות שתים? ליתני חדא ומינה ידענא לאחריני! **צריכי** — דאי הוה תני "הריני נזיר ויום אחד", הוה אמינא: הכא הוא דאמרינן דמחייב בשתי נזירות, דכי אמר "הריני נזיר" חיילא עליה נזירות, והאי דהדר ואמר "ויום אחד" — אדעתא דנזירות אחריתי קאמר ליה, לפי שאין נזירות ליום אחד, דהוי כמאן דאמר "הריני נזיר יום אחד", דחיילא עליה נמי נזירות שלשים. אבל כי אמר הריני נזיר ושעה אחת — אימא דתיהוי כמאן דאמר "שלשים ואחד", קא משמע לן.

וְאִימָא שָׁנָה? - מִי מָנֵינַן לְיוֹמֵי? וְהָא רַבָּנַן דְּקֵיסָרֵי אָמְרֵי: מִנַּיִן שֶׁאֵין מוֹנִין יָמִים לְשָׁנִים - שֶׁנֶּאֱמַר "לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה" - חֳדָשִׁים מְחַשְּׁבִין לְשָׁנִים, וְלֹא יָמִים לְשָׁנִים. **מִשְׁנָה** אָמַר "הֲרֵינִי נָזִיר אַחַת גְּדוֹלָה" "הֲרֵינִי נָזִיר אַחַת קְטַנָּה", אֲפִילּוּ "מִכָּאן וְעַד סוֹף הָעוֹלָם" - נָזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם. **גְּמָרָא** אַמַּאי? וְהָא "מִכָּאן וְעַד סוֹף הָעוֹלָם" קָאָמַר! - הָכִי קָאָמַר: אֲרִיכָא לִי הָדָא מִילְּתָא כְּמִכָּאן וְעַד סוֹף הָעוֹלָם. תְּנַן: "הֲרֵינִי נָזִיר מִכָּאן עַד מָקוֹם פְּלוֹנִי" - אוֹמְדִים כַּמָּה יָמִים מִכָּאן וְעַד מָקוֹם פְּלוֹנִי; פָּחוֹת מִשְּׁלֹשִׁים יוֹם - נָזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְאִם לָאו - נָזִיר כְּמִנְיַן הַיָּמִים. וְאֵימָא הָכָא נַמִי: אֲרִיכָא לִי הָא מִילְּתָא כְּמִכָּאן וְעַד מָקוֹם פְּלוֹנִי! - אָמַר רָבָא: שֶׁהֶחֱזִיק בַּדֶּרֶךְ. - וְלֵיהֱוֵי כֹּל פַּרְסָה וּפַרְסָה! - אָמַר רַב פַּפָּא: בְּאַתְרָא דְּלָא מָנֵי פַּרְסֵי. - וְלֵיהֱוֵי כָּל אַוּנָא וְאַוּנָא. מִי לָא תְּנַן: "הֲרֵינִי נָזִיר כַּעֲפַר הָאָרֶץ" וְ"כִּשְׂעַר רֹאשִׁי" וּ"כְּחוֹל הַיָּם" - הֲרֵי זֶה נָזִיר עוֹלָם, וּמְגַלֵּחַ אֶחָד לְשְׁלֹשִׁים יוֹם! - כָּל מִילְּתָא דְּאִית בֵּיהּ קִיצּוּתָא לָא קָתָנֵי. וְהָתַנְיָא: "הֲרֵינִי נָזִיר כָּל יְמֵי חַיַּי" "הֲרֵינִי נָזִיר עוֹלָם" - הֲרֵי זֶה נָזִיר עוֹלָם. אֲפִילּוּ "מֵאָה שָׁנָה" אֲפִילּוּ "אֶלֶף שָׁנִים" - אֵין זֶה נָזִיר עוֹלָם אֶלָּא נָזִיר לְעוֹלָם. רַבָּה אָמַר: שְׂאֵנֵי שְׂעָרוֹת, הוֹאִיל וּמוּבְדָּלוֹת זוֹ מִזּוֹ. - גַּבֵּי יוֹמֵי נַמִי, הָא כְּתִיב "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹּקֶר יוֹם אֶחָד"! - הָתָם לָאו דְּמִפְסְקִי מֵהֲדָדֵי הוּא. מַאי קָאָמַר - יְמָמָא וְלֵילְיָא חַד יוֹמָא הוּא, וּלְעוֹלָם לָא מִפְסְקִי מֵהֲדָדֵי. רָבָא אָמַר: לָמָּה לָךְ אַקְשׁוּיֵי כּוּלֵּי הַאי? שְׂאֵנֵי הָתָם, דְּהָא קָתָנֵי "הֲרֵינִי נָזִיר אַחַת". **מִשְׁנָה** "הֲרֵינִי נָזִיר וְיוֹם אֶחָד", "הֲרֵינִי נָזִיר וְשָׁעָה אַחַת", "הֲרֵינִי נָזִיר אַחַת וּמֶחֱצָה" - הֲרֵי זֶה נָזִיר שְׁתַּיִם. **גְּמָרָא** לָמָּה לִי לְמִיתְנָא כָּל הָנֵי? צְרִיכִי; דְּאִי תְּנָא "הֲרֵינִי נָזִיר וְיוֹם אֶחָד" - הָכָא הוּא דְּאָמְרִינַן אֵין נְזִירוּת לְיוֹם אֶחָד, אֲמַטּוּ לְהָכִי קָמָנֵי תַּרְתֵּין. אֲבָל "הֲרֵינִי נָזִיר וְשָׁעָה אַחַת" - לִימְנֵי שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד יוֹם, קָא מַשְׁמַע לָן.